κάθετος, τοῦ δοθέντος κύκλου ἐφάψεται (§. 372.)· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ ΒΔ.

ΠΟΡΙΣΜΑ.

§. 383. Ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ὀρθογωνίων τριγώνων ΑΓΒ, ΑΔΒ αἱ ΑΓ, ΑΔ πλευραὶ ἴσαι εἰσίν· ἥτε ΑΒ ἑκατέρῳ κοινή· εἰσὶ δὴ καὶ ΓΒ, ΒΔ ἀλλήλαις ἴσαι· αἵτε πρὸς τῇ εὐθείᾳ ΑΒ ἑκατέρωθεν γωνίαι, αἱ κατὰ τὸ Β, καὶ τὸ Α (§. 349.) ὁμοίως ἴσαι.

ΟΡΙΣΜΟΣ.

§. 384. Σχῆμα ἐπίπεδον εὐθύγραμμον Κανονικὸν λέγεται, οὗ ἅπασαι αἱ πλευραὶ ἀλλήλαις τε ἴσαι, καὶ γωνίας ἴσας εἰσὶ περιέχουσαι. Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀκανόνιστα καλεῖται.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

Σχ. 61. §. 285. Τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας εἰς μέρη ἴσα διαιρεθείσης, ἐὰν αἱ ὑποτείνουσαι τὰ τοιάδε μέρη ἀχθῶσιν ΑΒ, ΒΓ, ΓΔ, ΔΕ, ΕΑ, σχῆμα κανονικὸν ἀνακύψει, οὗ τοσαίδε αἱ πλευραί, ὅσα τῆς περιφερείας τὰ μέρη εἰς ἃ διῄρηται. Τὰς δέτοι πλευρὰς τοῦ οὕτως ἐγγραφομένου τῷ κύκλῳ σχήματος, ἴσας ἀλλήλαις εἶναι, αὐτόθεν φανερόν. Ἀλλὰ καὶ αἱ γωνίαι, ὡς ἄρα ἐν ἴσοις τοῦ αὐτοῦ κύκλου ἅπασαι οὖσαι τμήμασι, καὶ αὐταὶ ἀλλήλαις ἴσαι εἰσὶν (§. 377.).

§. 386. Καὶ τόνδε δὴ τὸν τρόπον, εἴπερ ἐνῆν καθ' ὁντιναοῦν ἀριθμὸν μορίων ἴσων ἀλλήλοις τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν διαιρεῖν, ἀείποτ' ἂν παρῆν, καὶ ἰσάριθμον ταῖς πλευραῖς κανονικὸν σχῆμα ἐντὸς τοῦ κύκλου ἐγγράφειν. Ἀλλὰ γὰρ ἡ Στοιχειώδης Γεωμετρία, καθόλου τινὰ λόγον τοῦ τὴν περιφέρειαν εἰς ὅσα ἄντις βούλοιτο μέρη διατέμνειν, οὐδένα οἶδεν. Τὰς γὰρ τοιάσδε διαιρέσεις, διὰ κύκλου τε καὶ εὐθείας,

θείας, οἷς μόνοις αὕτη ὀργάνοις εἴωθε χρῆσθαι λαβεῖν (§. 254. 291.) ἀμήχανον. Τοιγαροῦν λείπεται κατ' ἀπόπειραν τῆς περιφερείας τὴν διαίρεσιν εἰς ὁσαδήποτε διαμηχανᾶσθαι· καὶ ἥπου οὐ λίαν δυσχερῶς, οὐδὲ πάνυ πόῤῥω τοῦ ἀκριβοῦς γινομένοις. (§. 370.). Καὶ εἰ τοίνυν πρὸς μόνην τις ἀπίδοι τὴν χρῆσιν, οὐκ ἔστιν ὅ,τι περὶ τὰς μηχανικὰς ταύτας κατασκευὰς ἐπιμέμψαιτο.

ΠΟΡΙΣΜΑ. Α.

§. 387. Τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλευρῶν δοθέντος, δίδοται καὶ ἡ γωνία παντὸς σχήματος κανονικοῦ, ἣν δηλονότι, αἱ δύο συναπτόμεναι πλευραὶ περιέχουσι. Δῆλον γὰρ τὸ κεφάλαιον τῶν γωνιῶν $A + B + \Gamma + \Delta + E$ (§. 307.)· ὧν ἴσων ἀλλήλαις οὐσῶν, ἑκάστη ἐν τῷ μέρει προκύπτει τοῦ ὅλου ἀθροίσματος, διὰ τοῦ κατ' αὐτὰς ἀριθμοῦ, εἴτ' οὖν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλευρῶν διαιρουμένου· οἷον ἔστω α ὁ τῶν τοῦ σχήματος πλευρῶν ἀριθμὸς, καὶ ἔσται ὁ τῶν ὀρθῶν ἀριθμὸς γωνιῶν τῶν ἐν ἁπάσαις περιεχομένων ταῖς γωνίαις τοῦ σχήματος $= 2\alpha - 4$. Κἀντεῦθεν ἑκάστη τῶν ἐν τῷ σχήματι γωνιῶν ἴση ἐπιφέρεται τοσοῖσδε μέρεσι γωνίας ὀρθῆς, ὅσα τὰ ἐν τῷδε τῷ κλάσματι $\frac{2\alpha - 4}{\alpha}$, ἐκδηλούμενα.

ΠΟΡΙΣΜΑ Β.

§. 388. Οὐκ ἄρα τὸ μέγεθος τῆς τοῦ κανονικοῦ σχήματος γωνίας, ἣν αἱ δύο ὁποιαιδήποτε προσεχεῖς πλευραὶ περιέχουσιν, ἀπὸ τοῦ μεγέθους ἤρτηται τῶνδε τῶν πλευρῶν, μόνῳ δὲ τῷ κατ' αὐτὰς ἀριθμῷ προσδιορίζεται. Ἐὰν γὰρ, φέρε, ἐπὶ τῆς κατὰ γένος δηλώσεως τοῦ κλάσματος $\frac{2\alpha - 4}{\alpha}$, τεθῇ $\alpha = 7$ εὑρεθήσεται ἡ γωνία παντὸς κανονικοῦ ἑπταγώνου $= \frac{10}{7}$ γωνίας ὀρθῆς· ἡ δὲ ταύτης ἡμίσεια $= \frac{5}{7}$ O.

Ὡσαύ-

Ὡσαύτως δὲ κἀπὶ τȣ̃ κανονικȣ̃ τριγώνȣ τὸ τῆς γωνίας ἥμισυ καταλαμβάνεται $\frac{1}{3}$ Ο. Κἀπὶ τȣ̃ τετραγώνȣ $\frac{2}{4}$ Ο. Κἀπὶ τȣ̃ πενταγώνȣ $\frac{3}{5}$ Ο. Κἀπὶ τȣ̃ Ἑξαγώνȣ $\frac{4}{6}$ Ο. Κἀπὶ τȣ̃ Ἑπταγώνȣ $\frac{5}{7}$ Ο. Κἀπὶ τȣ̃ Ὀκταγώνȣ $\frac{6}{8}$ Ο· καὶ ἕτως ἐφεξῆς. Ῥᾷςα δ' ἐξευρίσκεται τάδε τὰ κλάσματα· οἱ γὰρ ἐν τέτοις παρονομαςαὶ, οἱ ἀριθμοί εἰσι τῶν ἐπὶ τῶν χημάτων πλευρῶν, οἱ δ' ἀριθμηταὶ, οἱ αὐτοὶ παρὰ δυάδα. Καὶ τȣ̃ ἄρα κατὰ γένος τύπȣ ἕτως ἔχοντος $\frac{\alpha-2}{\alpha}$, ἡ τοιῷδε τρόπῳ δοθεῖσα γωνία ἐπὶ τȣ̃ ἐπιπέδȣ καταγραφήσεται, ἐὰν περιφερείας κύκλȣ τεταρτημόριον, εἰς μέρη α, ἀλλήλοις ἴσα διαιρεθῇ (§. 386.)· τέτȣ γὰρ γενομένȣ ἡ γωνία $\frac{1}{\alpha}$ Ο, δοθήσεται (§. 358.). Καὶ ἐκ τῶν τοσῶνδε τῷ μεγέθει γωνιῶν ἡ ζητȣμένη $\frac{\alpha - 2}{\alpha}$ Ο, συγκροτεῖσθαι δυνήσεται.

ΘΕΩΡΗΜΑ.

§. 389. Ἅπαν κανονικὸν σχῆμα, τῇ διχοτομίᾳ πασῶν τῶν ἐν αὐτῷ γωνιῶν, εἰς τρίγωνα ἰσοσκελῆ διατέμνεται, ὧν ἕκαςον ἑκάςῳ τῶν λοιπῶν ἐφαρμόζειν δυνήσεται.

ΔΕΙΞΙΣ.

Σχ. 62. Δίχα τετμήσθω ἡ τȣ̃ κανονικȣ̃ χήματος γωνία ὑπὸ ΑΒΓ διὰ τῆς εὐθείας ΒΔ, καὶ ἡ ταύτῃ δὲ προσεχὴς ΒΓΕ, διὰ τῆς ΓΔ. Αἱ δὲ διατέμνȣσαι εὐθεῖαι προσαχθήτωσαν, ὥςε κατὰ τὸ Δ ἀλλήλαις συμπεσεῖν. Ἐπειδὴ τοίνυν αἱ ὑπὸ ΔΒΓ, ΔΓΒ, γωνιῶν ἴσων ἡμίσειαι εἰσὶν, ἴσαι εἰσί· καὶ τὸ ΔΒΓ τρίγωνον ἰσοσκελές. Ἀπὸ γȣ̃ν τȣ Δ σημείȣ ἀχθήτω ΔΕ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τῆς προσεχȣ̃ς γωνίας τȣ̃ χήμασχήματος. Καὶ ἔσαι ΔΓΕ, ἡ ὡσαύτως ἡμίσεια τῆς γωνίας τοῦ σχήματος, ἴση τῇ γωνίᾳ ΔΒΓ. Ἀλλὰ καὶ ΔΓ = ΔΒ, καὶ ΓΕ = ΒΓ· ἄρα καὶ τρίγωνον τὸ ΔΓΕ, τριγώνῳ τῷ ΔΒΓ ἴσον ἐςὶν, ὡς αὐτῷ καὶ ἔχειν προσεφαρμάζεσθαι. Ἐντεῦθεν οὕτω καὶ ἑξῆς προϊόντας δυνατὸν δεικνύειν καὶ τὸ τρίγωνον ΔΕΖ τῷ τριγώνῳ ΔΓΕ· καὶ ἁπλῶς ἕκαςον, τῷ προσεχῶς πρὸ αὐτοῦ ἔχειν προσεφαρμόζεσθαι. Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἕκαςον τῶν λοιπῶν ἑκάςῳ. Καὶ πάντα ἄρα τὰ τοιάδε τρίγωνα ἰσοσκελῆ. Καὶ ἐπεὶ δὲ αἱ ἐν τῷ σχήματι γωνίαι Ε καὶ Ζ, καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπὸ τῶν εὐθειῶν ΔΕ, ΔΖ, κτ. δίχα τέμνονται, τὰ αὐτὰ τρίγωνα ληφθήσεται, τῶν δὲ τῶν γωνιῶν, ὁποιωδήποτε τρόπῳ ἄλλῳ διχοτομουμένων.

ΠΟΡΙΣΜΑ Α.

§. 390. Ἑκάςη τῶν περὶ τὸ Δ γωνιῶν δίδοται, ὀρθῶν τεσσάρων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπὶ τοῦ σχήματος πλευρῶν διαιρουμένων (§. 275.). Καὶ ἔςιν ἄρα ἡ τηλικαύτη γωνία, τῶν τεττάρων ὀρθῶν τὸ μόριον, τὸ διὰ τοῦ κλάσματος $\frac{1}{a}$ δηλούμενον, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μέρεσι $\frac{4}{a}$ ὀρθῆς μιᾶς. Καὶ τῆς δε δὴ τῆς γωνίας ἀπὸ δυεῖν ὀρθῶν ἀφαιρεθείσης, ὑπολείπεται τῆς ὀρθῆς μέρος ὃ σημαίνει ὁ ἀριθμὸς $2 - \frac{4}{a}$, ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἀναχθεὶς, ἴσος γίνεται τῷ $\frac{2a - 4}{a}$, δι' οὗ παρίςασθαι εἴρηται ἡ γωνία τοῦ σχήματος (§. 387.). Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐκ τοῦ σχήματος καταφαίνεται. Τῆς γὰρ ὑπὸ ΑΔΒ, ἀπὸ τῶν τριῶν γωνιῶν τοῦ ΑΔΒ τριγώνου ἀφαιρεθείσης, αἱ δύο καταλείπονται γωνίαι ΔΑΒ, ΔΒΑ, ὧν ἑκατέρα τῆς ἐν τῷ σχήματι γωνίας ΑΒΓ ἡμίσεια ἐςίν.

ἐστίν. Εἰσὶ γὰρ αἱ παντὸς τριγώνου γωνίαι ἴσαι δυσὶν ὀρθαῖς (§. 301.).

ΠΟΡΙΣΜΑ. Β.

§. 391. Ἐξαπλεύρου τοῦ κανονικοῦ σχήματος ὄντος, ἡ πρὸς τῷ Δ γωνία τέτταρσιν ἑκτημορίοις, ἢ δυσὶ τριτημορίοις ὀρθῆς γωνίας ἴση ἐστίν. Ἔνθεν τοι ἡ τοῦ σχήματος γωνία τριτημορίων ἔσται τεττάρων, ἡ δὲ ταύτης ἡμίσεια, δυοῖν. Τὰ ἄρα τρίγωνα, εἰς ἃ κατὰ διχοτομίαν τῆς γωνίας ἀναλύεται τὸ ἑξάγωνον, εἰσὶν ἰσόπλευρα. (§. 322.).

ΠΟΡΙΣΜΑ Γ.

§. 592. Ἡ τοῦ κέντρῳ μὲν τῷ Δ, διαστήματι δὲ τῷ ΔΑ, καταγραφομένου κύκλου περιφέρεια, διὰ τῶν κορυφῶν ἁπασῶν τῶν γωνιῶν τοῦ σχήματος διαβαίνει. Δύναται ἄρα περὶ ἅπαν σχῆμα κανονικὸν περιγράφεσθαι κύκλος. Τοῦ δὲ τὸ κέντρον ἐφ' οἱασοῦν κείσεται εὐθείας, τῆς οἱανδήποτε τῶν γωνιῶν τοῦ σχήματος διχοτομούσης. Διὸ καὶ τῇ διατομῇ δυοῖν τῶν τοιούτων εὐθειῶν ἐξευρίσκεται.

ΠΟΡΙΣΜΑ Δ.

§. 393. Ἡ τοῦ κανονικοῦ ἑξαγώνου πλευρά, ἴση ἐστὶ τῇ ἡμιδιαμέτρῳ τοῦ κύκλου, ᾧ ἐγγράφεσθαι δύναται. Τοῦ δ' ἑπταγώνου, καὶ τῶν λοιπῶν κανονικῶν σχημάτων, τῶν ὑπὸ πλειόνων ἢ ἓξ πλευρῶν ἐκπερατουμένων, ἡ πλευρὰ ἐλάσσων τῆς ἡμιδιαμέτρου ἐστί. Τοῦ δὲ πενταγώνου ἡ πλευρὰ τῆς ἡμιδιαμέτρου μείζων· καὶ ἔτι μείζων ἡ τοῦ τετραγώνου· καὶ προσέτι ἡ τοῦ τριγώνου τοῦ ἰσοπλεύρου.

ΠΟΡΙΣΜΑ Ε.

Σχ. 63. §. 394. Αἱ εὐθεῖαι αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου Δ, (ὃ κατὰ τὰ εἰρημένα (§. 392.) οἷόν τε εὑρίσκειν) αἱ ἐπὶ

ταῖς

τὰς πλευρὰς τοῦ σχήματος κάθετοι ΔΑ, ΔΒ, ΔΓ, καὶ αἱ λοιπαὶ, ἅπασαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. Ἔνθεν τοι τῆς κέντρῳ τῷ Δ διὰ τοῦ Α καταγραφομένης περιφερείας, ἅπασαι αἱ πλευραὶ ἐφάψονται (§. 372.). Καὶ δυνατὸν ἄρα ἐν οἱῳδήποτε κανονικῷ σχήματι κύκλον ἐγγράφειν, ὅπερ ἂν αἱ πλευραὶ τοῦ σχήματος πᾶσαι ἐφάπτοιντο.

ΠΟΡΙΣΜΑ ϛ'.

§. 395. Τὰς αὐτὰς δὲ εὐθείας ΔΑ, ΔΒ, ΔΓ, τὰς ἐπὶ τῶν τοῦ σχήματος πλευρῶν ἀπὸ τοῦ Δ κέντρου καθέτους, τάς τε πλευρὰς δίχα τέμνειν, καὶ περὶ τὸ κέντρον γωνίας ἴσας τὰς ὑπὸ ΑΔΒ, ΒΔΓ συνιστᾶν ἀλλήλαις ἰσαρίθμους ταῖς γωνίαις, ἢ ταῖς πλευραῖς ταῖς ἐν τῷ σχήματι· κἀντεῦθεν δὴ καὶ τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν εἰς τοσαῦτα ἴσα μέρη διαιρεῖν· ἐκ τῶν εἰρημένων ῥᾷστα συνάγεται.

ΠΟΡΙΣΜΑ Ζ.

§. 396. Καὶ τοῦτο δ' ἄντις ῥᾳδίως κατίδοι, ὡς ἐὰν τῆς περιφερείας εἰς μέρη ἴσα ΑΒ, ΒΓ, κξ. διῃρημένης, δι' ἑκάστου τῶν σημείων, οἷς ἡ περιφέρεια οὕτω διαιρεῖται Α, Β, Γ, εὐθεῖα ἀχθῇ τῆς περιφερείας ἁπτομένη, ἑκαστησοῦν τῶν δὲ τῶν ἁπτομένων προεκβαλλομένης, ὥστε τῇ προσεχεῖ συμπεσεῖν, σχῆμα ἀνακύψει κανονικὸν, τὰς πλευρὰς ἰσαρίθμους ἔχον τῆς περιφερείας τοῖς μέρεσι. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ τὸν κύκλον εἰρήσεται περιγράφεσθαι, τῇ αὐτῇ διανοίᾳ καθ' ἣν καὶ ὁ κύκλος ἐγγράφεσθαι τῷ σχήματι λέγεται.

ΠΟΡΙΣΜΑ Η.

§. 397. Δοθέντος δὲ τοῦ τῶν πλευρῶν ἀριθμοῦ α, καὶ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ΑΒ, τὸ κανονικὸν σχῆμα καταγραφήσεται, καταγραφέντος τριγώνου ἰσοσκελοῦς Σχ. 62.

σκελοῦς τοῦ ΑΔΒ, οὗ ἂν αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ΒΑΔ, ΑΒΔ, τῶν τοῦ σχήματος γωνιῶν ὦσιν ἡμίσειαι. Πεσεῖται γὰρ ἡ κορυφὴ Δ τοῦ τοιοῦδε τριγώνου κατὰ τὸ κέντρον τοῦ σχήματος, καὶ συγκροτηθεῖσαι διῳκήσεται τὸ σχῆμα τοσῶνδε τριγώνων (ἴσων τε καὶ ὁμοίων) περὶ τὸ Δ τιθεμένων, ὅσα τῷ διαστήματι ἐγχωρεῖ. Ἡ γοῦν τῆς περὶ τὸ Δ διὰ τοῦ Α καταγραφομένης περιφερείας εἰς μέρη διατεμνομένης, ὧν αἱ ὑποτείνουσαι ἴσαι ὦσι τῇ δοθείσῃ πλευρᾷ ΑΒ. Ἕπεται γὰρ ἐκ τῶν ἀποδειχθέντων περὶ τῶν ἐν τοῖς κανονικοῖς σχήμασι γωνιῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν γωνιῶν τῶν περὶ τὸ Δ, ἢ τῶν τῆς περιφερείας ἴσων μερῶν, τῆς περὶ τὸ Δ διὰ τοῦ Α καταγεγραμμένης, τούτων γενομένων, ἔσεσθαι τὸν α, ὅθεν οὐδεμία περὶ τὰ λοιπὰ δυσχέρεια περιλείπεται.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

§. 398. Ἐκ πάντων ἅμα ὅσα περί τε τῆς ἐν τῷ κύκλῳ ἐγγραφῆς τῶν κανονικῶν εἴρηται σχημάτων, ἢ τῆς αὐτῶν τούτων περὶ τὸν κύκλον περιγραφῆς, καὶ περὶ τῶν ὑποτεινουσῶν, καὶ τῶν ἐφαπτομένων, φανερὸν, ὅτι ἅπαν σχῆμα κανονικὸν, ὅπερ ἂν τῷ κύκλῳ ἐγγραφείη, ἔλαττον τοῦ κύκλου ἐστί· καὶ ἡ αὐτοῦ περίμετρος ἐλάσσων τῆς ἐκείνου περιφερείας· ἥτε κάθετος ἡ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐπὶ τὴν πλευρὰν, ἐλάσσων τῆς ἡμιδιαμέτρου. Διπλασιασθέντος δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τοῦ σχήματος πλευρῶν, ἢ ὁπωσοῦν προσαυξηθέντος, ἡ ἀπὸ τοῦ κύκλου διαφορὰ τοῦ σχήματος, καὶ ἡ τῆς τούτου περιμέτρου ἀπὸ τῆς ἐκείνου περιφερείας, καὶ ἡ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου ἐπὶ τὴν πλευρὰν καθέτου, ἀπὸ τῆς ἡμιδιαμέτρου, οὕτως ἀπομειοῦται, ὥστε τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ τῶν πλευρῶν ἀριθμοῦ ἐπαναληφθέντος, τὴν τηλικαύτην διαφορὰν, οἱασοῦν ἐλάσσονα, ἥτις ἂν δοθείη, ὁμογενοῦς καθίστασθαι ποσότητος.

§. 399. Τὸ δὲ περὶ τὸν κύκλον περιγεγραμμένον κανονικὸν σχῆμα ἀεὶ τοῦ κύκλου μεῖζον ἐστίν· ἥτε αὐτοῦ περίμετρος τῆς τοῦ κύκλου μείζων περιφερείας, καὶ ἡ τῆς κορυφῆς τῆς αὐτοῦ γωνίας ἀπὸ τοῦ κέντρου ἀπόστασις, μείζων τῆς ἡμιδιαμέτρου. Τοῦ μέντοι τῶν πλευρῶν ἀριθμοῦ ἐπαναδιπλουμένου, καὶ τούτων ὡσαύτως ἡ διαφορὰ διηνεκῶς ἀπομειοῦται, καὶ παντὸς ἐλάσσονος μεγέθους, ὅπερ ἂν δοθείη, καθίσταται. Καὶ καθ' ἑκάτερον ἄρα τὸ κανονικὸν σχῆμα, κατάτε δὴ τὴν ἐν τῷ κύκλῳ ἐγγραφὴν, καὶ τὴν περὶ τὸν κύκλον περιγραφὴν, τῇ διηνεκεῖ τῶν ἐπ' αὐτῷ πλευρῶν κατ' ἀριθμὸν προσαυξήσει, μετὰ τοῦ κύκλου τέως, κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἔννοιαν συναναμιχθήσεται. Καθ' ἣν δὴ ἔννοιαν, καὶ περὶ τοῦ κύκλου οἷόντε λέγειν, ὅτι κανονικόν τι καὶ οὗτος σχῆμα τυγχάνει, ἐξ ἀπειραρίθμων πλευρῶν συγκροτούμενον.